

ภาษาจีน 1

ตรงตามจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

2212-2118

汉语应用一

สุรชัย ปัทมผดุงศักดิ์

 IMAC EDUCATION

ภาษาจีน 1

หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ

กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

สุรัชย์ ปัทมผลดุงศักดิ์

บรรณาธิการ : รศ. ดร.กนกพร นุ่มทอง

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

สุรัชย์ ปัทมผดุงศักดิ์.

ภาษาจีน 1. --กรุงเทพฯ : แม็คเอดดูเคชั่น, 2557.

212 หน้า.

1. ภาษาจีน. I. ชื่อเรื่อง

495.1

ISBN 978-616-274-398-6

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

 IMACEDUCATION

ผู้เขียน : สุรัชย์ ปัทมผดุงศักดิ์

การสั่งซื้อ : ส่งธนาณัติสั่งจ่าย ไปรษณีย์ลาดพร้าว ในนาม บริษัท แม็คเอดดูเคชั่น จำกัด
เลขที่ 9/99 อาคารแม็ค ซอยลาดพร้าว 38 ถนนลาดพร้าว แขวงจันทระเกษม
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

☎ : 0-2938-2022-7 FAX : 0-2938-2028

www.MACeducation.com

ราคาจำหน่าย : 125 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ : กุมภาพันธ์ 2557

พิมพ์ที่ : บริษัท สุภัชนิญค์ พรินต์ติ้ง กรุ๊ป จำกัด

(สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียน ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนั้นนอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร)

前言

คำนำ

หนังสือภาษาจีนกลางชุดนี้ มีทั้งหมด 4 เล่ม เป็นชุดต่อเนื่องจากหนังสือภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 และ 2 ที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นเพื่อผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาจีนกลางเพื่อการสื่อสารและงานอาชีพ มุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ศึกษาคำศัพท์ ลำนวน บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และไวยากรณ์ในระดับที่สูงขึ้น โดยพยายามคัดสรรคำศัพท์และเนื้อหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน หลังจากที่ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ บทสนทนา และฝึกฝนจนชำนาญแล้ว จะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงตามสถานการณ์ที่ได้พบ

เนื่องจากผู้เขียนยังคงมุ่งเน้นที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงภาษาจีนกลางได้อย่างถูกต้องและแม่นยำตามหลักสัทศาสตร์ ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้ใช้ระบบพินอินทั้งในการทำกับเสียงอ่านของคำศัพท์ใหม่และไว้ได้ตัวอักษรจีนในส่วนของเนื้อหาบทเรียนแต่ละบท

ในหนังสือภาษาจีน 1 นี้ เนื้อหาของแต่ละบทประกอบด้วยประโยคที่ใช้บ่อย คำศัพท์ ชื่อเฉพาะ คำศัพท์เสริม บทเรียน ข้อสังเกต คำอธิบาย การอธิบายคำศัพท์ด้วยตัวอย่าง แบบฝึกหัด และลำดับเส้นของอักษรจีน

1. ประโยคที่ใช้บ่อย เป็นประโยคหรือสำนวนที่ใช้บ่อยในแต่ละสถานการณ์ เหมาะสำหรับการฝึกพูด โดยนำคำศัพท์หรือวลีในวงเล็บท้ายประโยคมาสลับแทนที่คำศัพท์หรือวลีที่ขีดเส้นใต้ ถ้าผู้เรียนสามารถท่องจำประโยคเหล่านี้ได้ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนเอง เพราะประโยคเหล่านี้สามารถหยิบยกมาใช้ได้จริงเมื่อผู้เรียนต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์เช่นนั้น

2. คำศัพท์ เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจ เรียนรู้ความหมาย วิธีการเขียน และวิธีการใช้คำศัพท์ให้ได้ทั้งหมด ซึ่งคำศัพท์เหล่านี้อาจจะปรากฏในตัวบทเรียน ตัวอย่างประโยค ในคำอธิบาย การอธิบายคำศัพท์ด้วยตัวอย่างหรือแบบฝึกหัด

3. ชื่อเฉพาะ เป็นคำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะต่างๆ ได้แก่ ชื่อคน ชื่อประเทศ ชื่อเมือง และชื่อเทศกาลต่างๆ

4. คำศัพท์เสริม เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนอาจพบได้จากส่วนของข้อสังเกต คำอธิบาย บทสนทนาเสริมทักษะ หรือแบบฝึกหัด คำศัพท์เสริมที่ปรากฏในบทเรียนนี้ ผู้เรียนยังไม่จำเป็นต้องเขียนได้ เพียงแค่จำเสียงอ่านและความหมายได้ก็พอ

5. บทเรียน เป็นบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเรื่องทั่วไป เนื้อหาเหมาะสมสำหรับผู้เรียนในการฝึกฝนการสนทนาประโยคต่างๆ ที่ยาวขึ้น และมีโครงสร้างไวยากรณ์ซับซ้อนกว่าหนังสือภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้น

6. ข้อสังเกต เป็นส่วนที่เล่าเกร็ดความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับประเทศจีน อธิบายคำศัพท์ หรือสำนวนที่ใช้บ่อยซึ่งพบจากตัวบทเรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของชาวจีนและสามารถเลือกใช้สำนวนในการสนทนาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

7. คำอธิบาย เป็นส่วนที่อธิบายไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีการอธิบายกฎเกณฑ์บางอย่างทางด้านภาษาศาสตร์ ข้อควรระวังในการใช้ภาษาจีน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจหน้าที่หรือบทบาทของส่วนประกอบในโครงสร้างของประโยคภาษาจีนดียิ่งขึ้น จนทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคเองได้ และใช้ภาษาจีนได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เหมือนกับเจ้าของภาษา

8. การอธิบายคำศัพท์ด้วยตัวอย่าง เป็นส่วนที่อธิบายวิธีการใช้คำศัพท์ที่พบในแต่ละบทเรียน โดยการยกตัวอย่างประโยคประกอบเพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่าคำศัพท์เหล่านั้นมีวิธีการใช้และความหมายแตกต่างกันไปตามแต่บริบท

9. แบบฝึกหัด มีไว้ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ทบทวนคำศัพท์ ไวยากรณ์ และทักษะรวมของภาษาจีนทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้วัดหรือประเมินผลผู้เรียนเองว่าในแต่ละบทเรียนนั้นตนมีส่วนไหนที่ยังไม่เข้าใจ จะได้ศึกษาสิ่งที่ไม่เข้าใจนั้นเพิ่มเติม

10. ลำดับเส้นของอักษรจีน เป็นส่วนที่สอนวิธีการเขียนอักษรจีนใหม่ที่จะติดตามลำดับ

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเรียนภาษาจีน 1 เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สนใจทั่วไป หากท่านใดมีข้อเสนอแนะก็สามารถติดต่อผ่านอีเมลของผู้เขียนได้ที่: psurachai79@yahoo.com ผู้เขียนยินดีรับฟังทุกความคิดเห็น และขอขอบคุณทุกท่านไว้ล่วงหน้า หากจะกรุณาให้ข้อคิดเห็นหรือคำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหนังสือชุดนี้ให้เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ รศ. ดร.กนกพร นุ่มทอง เป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลาของท่านมาให้คำแนะนำในการเขียนตำราชุดนี้ อีกทั้งยังตรวจทานและแก้ไขสำนวนภาษาจีน-ไทยของผู้เขียนด้วย

สุรัชย์ ปัทมผดุงศักดิ์

รหัส 2212-2118
ภาษาจีน 1
ทฤษฎี 2 ชั่วโมง ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง 3 หน่วยกิต

จุดประสงค์รายวิชา

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจคำศัพท์ สำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อให้มีทักษะในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ประโยค และไวยากรณ์เบื้องต้น
2. ทักทาย แนะนำตนเอง กล่าวขอบคุณ ขอโทษ บอกเวลา และบอกทิศทาง

คำอธิบายรายวิชา

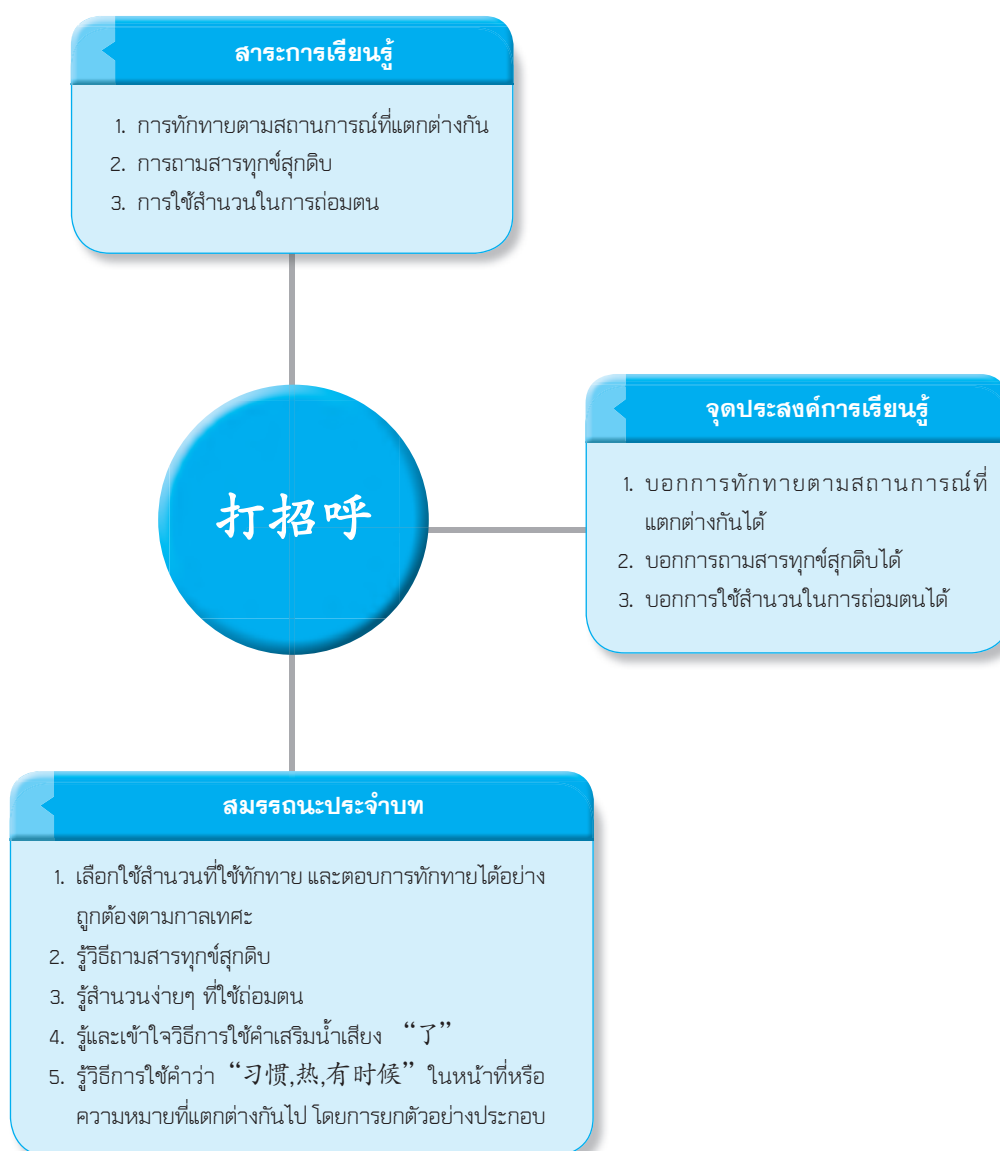
ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ประโยค และไวยากรณ์เบื้องต้น การออกเสียง การสนทนาในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเอง การขอบคุณ การขอโทษ การบอกเวลา และการบอกทิศทาง

目录

สารบัญ

第一课	打招呼.....	1
第二课	介绍.....	18
第三课	问个人情况.....	38
第四课	去银行.....	55
第五课	买衣服.....	75
第六课	问时间.....	90
第七课	逛西湖.....	108
第八课	迟到.....	124
第九课	方向(一).....	140
第十课	方向(二).....	155
第十一课	准备考试.....	170
第十二课	劳动节快到了.....	186
参考书.....		203

打招呼

第一课 打招呼

Dǎ zhāo hu

常用句

Cháng yòng jù

ประโยคที่ใช้บ่อย

▶ 下课了? (下班/回来)

Xià kè le? (xià bān/huí lai)

เลิกเรียนแล้วหรือ (เลิกงาน/กลับมา)

▶ 你上哪儿去了? (吃饭/买东西)

Nǐ shàng nǎr qù le? (chī fàn/mǎi dōngxi)

คุณไปไหนมาหรือ (ทานข้าว/ซื้อของ)

▶ 在这儿生活习惯了吗?

Zài zhèr shēnghuó xíguàn le ma?

คุ้นเคยกับการใช้ชีวิตอยู่ที่นี่แล้วหรือยัง

▶ 有时候儿……，有时候儿……。

Yǒu shíhour……, yǒu shíhour…….

บางครั้ง……, บางครั้ง……

▶ 我还有点儿事，先走了。

Wǒ hái yǒu diǎnr shì, xiān zǒu le.

ผม (ดิฉัน) ยังมีธุระอีกนิดหน่อย ไปก่อนนะครับ (คะ)

▶ 上街去呀? (上班/上课/散步)

Shàng jiē qù ya? (shàng bān/shàng kè/sànbù)

ไปจ่ายตลาดหรือครับ (ไปทำงาน/ไปเรียน/ไปเดินเล่น)

▶ 你来中国多久了? (学汉语/等我)

Nǐ lái Zhōngguó duōjiǔ le? (xué Hànyǔ/děng wǒ)

คุณมาประเทศจีนนานแค่ไหนแล้วครับ (คะ) (เรียนภาษาจีน/รอผม)

▶ 我来中国两个星期了。 (四天/一年)

Wǒ lái Zhōngguó liǎngge xīngqī le. (sì tiān/yìnián)

ฉันมาประเทศจีนสองสัปดาห์แล้ว (สี่วัน/หนึ่งปี)

▶ 哪里, 哪里。

Nǎli, nǎli.

ที่ไหนกันครับ (คะ)

词语

Cí yǔ

คำศัพท์

1. 商店	(名)	shāngdiàn	ร้านค้า
2. 生活	(动、名)	shēnghuó	ดำเนินชีวิต, ใช้ชีวิตอยู่, ชีวิตความเป็นอยู่
3. 习惯	(动)	xíguàn	คุ้นเคย, จีน, ความเคยชิน
4. 地方	(名)	dìfang	สถานที่, ที่, ตรงที่
5. 热	(形)	rè	ร้อน, เป็นที่นิยม
6. 水	(名)	shuǐ	น้ำ
7. 天气	(名)	tiānqì	อากาศ
8. 变化	(动)	biànhuà	เปลี่ยนแปลง
9. 有时候	(副)	yǒu shíhour	บางครั้ง, บางที
10. 下雨		xià yǔ	ฝนตก
雨	(名)	yǔ	ฝน

11.	走	(动)	zǒu	ไป, เดิน
12.	伯父	(名)	bófù	คุณลุง (พี่ชายของพ่อ)
13.	小	(头)	xiǎo	วางไว้หน้าแซ่เพื่อเรียกคนที่มีอายุไม่มาก
14.	上街		shàng jiē	ไปเดินดูของ, ไปช้อปปิ้ง, ไปจ่ายตลาด
15.	呀	(助)	ya	(ดูข้อสังเกต)
16.	上班		shàng bān	ไปทำงาน, เข้างาน
	下班		xià bān	เลิกงาน
17.	进城		jìn chéng	เข้าเมือง
	城	(名)	chéng	เมือง
18.	办	(动)	bàn	ทำ
19.	同屋	(名)	tóngwū	เพื่อนร่วมห้อง (roommate)
20.	书店	(名)	shūdiàn	ร้านขายหนังสือ
	…店	(名)	…diàn	ร้าน...
21.	父亲	(名)	fùqīn	คุณพ่อ, บิดา
22.	多久		duō jiǔ	นานแค่ไหน
	久	(形)	jiǔ	นาน, เป็นเวลายาวนาน
23.	不错	(形)	búcuò	ไม่เลว, ดี, เยี่ยม
24.	哪里	(代)	nǎli	ที่ไหน, ตรงไหน, ที่ไหนได้
25.	就	(副)	jiù	คำที่แสดงว่าสองเหตุการณ์เกิดขึ้นตามกัน อย่างกระชั้นชิด

专名 Zhuān míng

ชื่อเฉพาะ

1. 张英	Zhāng Yīng	จางอิง (ชาวจีน)
2. 金达纳	Jīndánà	จินตนา
3. 李正璿	Lǐ Zhèng'àì	หลี่เจิ้งอ้าย (ชาวเกาหลี)
4. 韩国	Hánguó	ประเทศเกาหลี

补充生词 Bǔ chōng shēng cí

ศัพท์เสริม

1. 回来	(动)	huílai	กลับมา
2. 散步		sàn bù	เดินเล่น
3. 车	(名)	chē	รถ
4. 大声	(名)	dàshēng	เสียงดัง
5. 说话		shuō huà	พูดคุย
6. 种	(名)	zhǒng	แบบ, ชนิด, ประเภท
7. 用	(动)	yòng	ใช้
8. 筷子	(名)	kuàizi	ตะเกียบ

课文 Kè wén

บทเรียน

(一) จินตนาเพิ่งมาถึงประเทศจีนไม่กี่วัน วันหนึ่งหลังเลิกเรียนเธอได้พบกับจางอิงระหว่างทางที่ไป
โรงอาหาร

张英 : 金达纳, 下课了?

Jīndánà, xià kè le?

金达纳: 刚下课。你上哪儿去了?

Gāng xià kè. Nǐ shàng nǎr qù le?

张英 : 去商店买了点儿东西。怎么样, 在这儿生活习惯了?

Qù shāngdiàn mǎi le diǎnr dōngxi. Zěnmeyàng, zài zhèr shēnghuó xíguàn le ma?

金达纳: 还没有。还有些地方不太习惯。

Hái méiyǒu. Hái yǒu xiē dìfāng bú tài xíguàn.

张英 : 什么地方不习惯?

Shénme dìfāng bú xíguàn?

金达纳: 我不习惯喝热水。

Wǒ bú xíguàn hē rèshuǐ.

张英 : 还有呢?

Hái yǒu ne?

金达纳: 我还不太习惯这里的天气。

Wǒ hái bú tài xíguàn zhèlǐ de tiānqì.

张英：这里的天气变化太大了。有时候儿很热，有时候儿下雨。

Zhèlǐ de tiānqì biànhuà tài dà le. Yǒu shíhòu hěn rè, yǒu shíhòu xià yǔ.

金达纳：是啊。(คุณาพิกา) 张英，真对不起。我还有点儿事儿，我先走了。

Shì a. Zhāng Yīng, zhēn duì bu qǐ. Wǒ hái yǒu diǎnr shìr, wǒ xiān zǒu le.

张英：好的。再见！

Hǎo de. Zàijiàn!

金达纳：再见！

Zàijiàn!

(二) เข้าวันหนึ่ง หลี่เจิ้งอ้ายกับจินตนาออกไปข้างนอกแต่เช้า ระหว่างทางพบกับคุณพ่อของจางอิง จินตนาไม่เคยรู้จักกับคุณพ่อของจางอิงมาก่อน หลี่เจิ้งอ้ายจึงทักทายคุณพ่อของจางอิง

李正瑗：伯父，您早！

Bófù, nín zǎo!

伯父：小李，你早！上街去呀？

Xiǎo Lǐ, nǐ zǎo! Shàng jiē qù ya?

李正瑗：是。您上班去呀？

Shì. Nín shàng bān qù ya?

伯父：不，我要进城办点儿事儿。你上街买什么？

Bù, wǒ yào jìn chéng bàn diǎnr shìr. Nǐ shàng jiē mǎi shénme?

李正璦：我和我同屋去书店买书。……哦，伯父，这是我同屋金达纳。金达纳，这是张英的父亲。

Wǒ hé wǒ tóngwū qù shūdiàn mǎi shū.Ò, bófu, zhè shì wǒ tóngwū
Jīndánà. Jīndánà, zhè shì Zhāng Yīng de fùqīn.

金达纳：伯父，您好！

Bófù, nín hǎo!

伯父：你好！你也是韩国人吧？

Nǐ hǎo! Nǐ yě shì Hánguó rén ba?

金达纳：不，我是泰国人。

Bù, wǒ shì Tàiguó rén.

伯父：你来中国多久了？

Nǐ lái Zhōngguó duō jiǔ le?

金达纳：我来中国一个星期了。

Wǒ lái Zhōngguó yíge xīngqī le.

伯父：你的汉语很不错！

Nǐ de Hànyǔ hěn búcuò!

金达纳：哪里，哪里。

Nǎli, nǎli.

ข้อสังเกต

1. “下课了?” และ “你上哪儿去了?” เป็นสำนวนซึ่งคนที่รู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีใช้ทักทายกัน การทักทายลักษณะนี้ ผู้ทักทายจะคาดคะเนว่าอีกฝ่ายเพิ่งทำธุระอะไรบางอย่างเสร็จ เช่น คาดคะเนว่าเพิ่งเลิกงาน มาก็จะทักทายว่า “下班了?” หรือเห็นว่าอีกฝ่ายเพิ่งจะกลับมาถึงบ้านก็จะทักทายว่า “回来了?” เป็นต้น การตอบคำทักทายในกรณีนี้ไม่จำเป็นต้องตอบตรงคำถามก็ได้ แต่อาจจะย้อนถามคู่สนทนาแทน

2. “上街去呀?” และ “您上班去呀?” เป็นสำนวนซึ่งคนที่รู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีใช้ทักทายกัน การทักทายเช่นนี้ ผู้ทักทายจะคาดคะเนว่าอีกฝ่ายจะไปทำอะไร หรือเห็นว่าอีกฝ่ายกำลังทำอะไรอยู่ เช่น คาดคะเนว่าอีกฝ่ายจะไปเรียนหนังสือ ก็จะทักทายว่า “上课去呀?” กะว่าอีกฝ่ายจะออกไปเดินเล่น ก็จะทักทายว่า “散步去呀?” หรือว่าอีกฝ่ายกำลังรอรถอยู่ก็จะทักทายว่า “等车呢?” เป็นต้น การตอบคำทักทายในกรณีนี้ไม่จำเป็นต้องตอบตรงคำถามก็ได้ แต่อาจจะย้อนถามคู่สนทนาแทน

หมายเหตุ การทักทายของคนจีนดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งสองข้อ ผู้ทักทายไม่ได้ต้องการที่จะละลาบละล้งหรือจ้องใจที่จะถามเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น เป็นแค่เพียงความนิยมหรือความเคยชินในการไต่ถามทุกข์สุขของคนจีนที่สืบทอดต่อกันมาเท่านั้น ซึ่งจุดนี้จะแตกต่างจากวัฒนธรรมของชาวตะวันตกอย่างเห็นได้ชัด ชาวตะวันตกจะไม่นิยมถามเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น

3. “伯父” นอกจากแปลว่า คุณลุง ซึ่งหมายถึงพี่ชายของพ่อแล้ว ยังสามารถใช้เรียกคุณพ่อของเพื่อนผู้ชายที่วัยใกล้เคียงกันกับพ่อหรืออายุสูงกว่าพ่อของตนได้อีกด้วย

4. “小李” “小” ในที่นี้ไม่ได้แปลว่า เล็ก แต่ใช้วางไว้หน้าแซ่เพื่อเรียกคนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น หรือคนที่อายุน้อยยังไม่มาก เช่น 小李、小张、小王 เป็นต้น

5. “上街去呀?” “呀” เกิดจากการเปลี่ยนเสียงของคำเสริมน้ำเสียง “啊” ซึ่งได้รับอิทธิพลจากเสียงสระ a, e, i, o, ü ของอักษรจีนที่อยู่ข้างหน้า เช่น “你呀, 只会吃, 什么事儿, 都不会做。”

6. “哪里, 哪里。” แปลว่า ที่ไหนได้ เป็นสำนวนถ่อมตนที่ใช้ปฏิเสธคำชมเชยหรือคำยกย่องจากผู้อื่น

讲解

Jiǎng jiě

คำอธิบาย

1. การใช้คำเสริมน้ำเสียง “了”

1.1 ใช้ “了” ต่อท้ายประโยค

- 1) หากไม่มีคำนามบอกเวลาในประโยค แสดงว่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์เพิ่งจะเกิดขึ้นขณะที่พูด

เช่น

下课了，我们回家吧。

你看，张英来了。

- 2) หากมีคำนามบอกเวลาในประโยค แสดงว่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว ณ เวลาที่

กล่าวถึงนั้น เช่น

昨天你上哪儿去了？

我昨天进城去了。

- 3) แสดงว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง หรือมีเหตุการณ์ใหม่เกิดขึ้น เช่น

下雨了。（ก่อนหน้านี้ไม่มีฝน ตอนนี้ฝนเริ่มตกแล้ว）

不下了。（เมื่อครู่นี้ฝนตก แต่ตอนนี้ไม่ตกแล้ว）

我不去看电影了。（ตอนแรกตั้งใจว่าจะไปดูหนัง แต่เปลี่ยนใจไม่ไปแล้ว）

- 4) แสดงว่าเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขหรือปัจจัยบางประการ เช่น

我还有点儿事，先走了。

听你这么说，我就不客气了。

1.2 ใช้ “了” ต่อท้ายกริยาหรือคุณศัพท์

- 1) เพื่อบอกว่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์เสร็จสิ้นลงอย่างสมบูรณ์แล้ว สิ่งที่ควรสังเกตคือ มักจะมี

บทขยายนามที่เป็นคำบอกจำนวนหรือลักษณนามอยู่หน้ากรรม เช่น

去商店买了点儿东西。

我买了两件衣服。

你吃了几个饺子？

2) ใช้คู่กับ “就” เพื่อแสดงว่าสองเหตุการณ์เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ไล่เลี่ยกัน หรือเหตุการณ์หนึ่งเพิ่งจะเสร็จสิ้นลง ก็เกิดอีกเหตุการณ์ตามอย่างกระชั้นชิด เช่น

他吃了饭就走。

我看了那个电影就回来。

2. รูปปฏิเสธของประโยคที่มีคำเสริม “了” ใช้คำวิเศษณ์ “没” วางไว้หน้ากริยาเพื่อทำให้เป็นรูปปฏิเสธ สิ่งที่ควรระวังคือ ห้ามใช้คำเสริม “了” กับประโยคปฏิเสธเด็ดขาด

ประธาน + 没 + กริยา + กรรม

เช่น 我没上街。

王明今天没来。

หมายเหตุ อาจใช้คำวิเศษณ์ “还” วางไว้หน้า “没” และใช้คำเสริม “呢” วางต่อท้ายกริยาหรือประโยค เพื่อเน้นว่าเหตุการณ์หรือการกระทำยังไม่ได้เกิดขึ้น เช่น

早上我还没吃饭呢。

妈妈还没回来。

3. ประโยคคำถาม ประโยคที่มีคำเสริม “了” สามารถสร้างประโยคคำถามได้ 2 แบบ

3.1 ใช้คำเสริม “吗”

ประโยคบอกเล่า + 吗?

เช่น “你吃饭了吗?”

“妈妈回来了吗?”

3.2 ใช้คำว่า “没有”

ประโยคบอกเล่า + 没有?

เช่น “你吃饭了没有?”

“妈妈回来了没有?”

หมายเหตุ การตอบปฏิเสธสามารถใช้คำว่า “没有。”, “还没有。” หรือ “还没 + กริยา + 呢。” ตอบได้เลย เช่น

“你吃饭了没有?”

“没有。”, “还没有。” หรือ “还没吃呢。”